इव तेजो येषां ते तथोक्ताः । तेजस्विन इत्यर्थः । 'वर्चसः' इति पाठेऽप्ययमेवार्थः । उपमालंकारः । 'अग्नित्रयमिदं त्रेता' इत्यमरः । त्रेताशब्देनैवाग्निशब्दप्रतीतेः पुनरग्निशब्दः करिकलभकर्णावतंसवंशकरीरादिपदवदवगन्तव्यः । एक एवाग्निस्त्रीण्याहवनीयादिरूपाणि । इतः प्राप्तस्त्रेता । तदुक्तम्—'एक एवावसथ्याग्निरग्न्याधेयेन कर्मणा । संस्कृतस्त्रीणि रूपाणि ततस्त्रेतेति शब्द्यते ॥' इति । आवसथ्याग्निरौपासनाग्निः । स्त्रीत्वं लोकात् । 'लिङ्गमशिष्यं लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्य' इति पृषोदरादित्वाद्वर्णव्यत्ययेन इकारस्थाने एकारे सति त्रेतेति रूपसिद्धिः । तथा तैस्तैः । वीप्सायां द्विर्भावः । लोकोत्तरैर्लोकोत्कृष्टैः । लोकेष्वसाधारणैरिति यावत् । गुणैर्विद्याविनयादिभिः शौर्यौदार्यगाम्भीर्यादिभिर्वा । अग्रजस्याग्रजम् । राममित्यर्थः । 'कर्तृकर्मणोः कृति' इति कर्मणि षष्ठी । अथवा संबन्धसामान्ये षष्ठी । भगवतो नारायणस्यानुकरोतीतिवत् । अनुकुर्वन्तोऽनुवर्तमानाः । तत्सदृशा इत्यर्थः । तदुक्तं दण्ड्याद्यैः—'तदन्वेत्यनुबध्नाति तच्छीलं तन्निषेधति । तस्य वानुकरोतीति शब्दाः सादृश्यवाचकाः ॥' त्रयः कुमारास्तमेनमनु । तस्यामुष्य श्रीरामस्य पश्चादित्यर्थः । 'अनुर्लक्षणे' इति कर्मप्रवचनीयत्वाद्द्वितीया । अजायन्त जाताः ॥

भरतस्तेषु कैकेय्यास्तनयो[1] विनयोज्ज्वलः ।
अन्यौ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्रायां कृतोदयौ ॥ ३२ ॥

भरत इति । तेषु त्रिषु कुमारेषु । केकयस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री कैकेयी । 'तस्यापत्यम्' इत्यण् । 'केकयमित्रयुप्रलयानां यादेरियः' इति यशब्दस्येयादेशः । कैकेयीति तस्याः । विनयेन प्रश्रयेण विशिष्टनीतिसंपत्त्या वा उज्ज्वलः । विनयभूषण इत्यर्थः । भरतो नाम तनयः । जात इति शेषः । तथा लक्ष्मणशत्रुघ्ननामानावन्यौ भरतापेक्षया इतरौ कुमारौ सुमित्रायां कृतोदयौ समुत्पन्नौ ॥

एते वव्रृधिरे वीरा ब्रह्मक्षेमाय[2] दीक्षिताः ।
लोकानन्दमुकुन्दस्य[3] चत्वार इव बाहवः ॥ ३३ ॥

एत इति । ब्रह्मक्षेमाय ब्राह्मणपरिपालनं कर्तुम् । 'ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः' इत्यमरः । दीक्षिताः संजातदीक्षाः । कृतसंकल्पा इत्यर्थः । 'तदस्य संजातं तारकादिभ्य इतच्' इतीतच् । तारकादिराकृतिगणः । चत्वार एते पूर्वोक्ता वीरा दानदयायुद्धेषु शूराः श्रीरामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्ना लोकानन्दो लोकानां भुवनानामानन्दकरः कार्यकारणयोरभेदोपचारात् । स चासौ मुकुन्दश्च । कमनीयत्वान्मुकुन्द इति विग्रहः । तस्य चत्वारो बाहव उक्तविशेषणविशिष्टाश्चतुर्भुजा इव वव्रृधिरे वृद्धिं गताः । पूर्णोपमालंकारः ॥

---

१. 'कैकेय्याम्' इति पाठः. २. 'प्रजाक्षेमाय' इति पाठः. ३. 'लोकानन्दा मुकुन्दस्य' इति पाठः.

running away out of fear

अथ राक्षसविनाशनाटकस्य पूर्वरङ्गभूतविश्वामित्रागमनं तावदाह—

अथ कदाचिदपरिमेयमायाभयानकयुद्धसमुद्धतदैत्यबलावस्कन्दकांदिशीकवृन्दारकानीकपरिवार्यमाणरथः[1] पङ्क्तिरथस्तपश्चर्याजातानामाश्चर्याणामायतनं त्रिशङ्कुयाजिनं[2] भगवन्तं पद्यप्रबन्धमिव दर्शितसर्गभेदं प्राकृतव्याकरणमिव प्रकटितवर्णव्यत्यासं बुधमिव सोमसुतं कुशिकसुतमद्राक्षीत्[3]।

अथेति । अथानन्तरं कदाचित्कस्मिंश्चिद्दिने अपरिमेया अपरिमिता या मायाः शाम्वरीविद्याः । विचित्रकपटवृत्तय इति यावत् । 'स्यान्माया शाम्वरी विद्या' इत्यमरः । ताभिर्भयानकानि भयंकराणि । 'घोरं भीमं भयानकम्' इत्यमरः । युद्धसमुद्धतानि युद्धोद्धतानि च यानि दैत्यबलानि दैत्यसेनास्तेषामवस्कन्दादाक्रमणात्कांदिशीकैर्भयद्रुतैर्वृन्दारकानीकैर्देवसैन्यैः परिवार्यमाणो निरीक्ष्य परिवेष्ट्यमाणो रथो यस्य तथोक्तः । देवानामपि शरण्य इत्यर्थः । अथवा परिपाल्यमानः संरक्ष्यमाणो रथो यस्य स तथोक्तः । एतदायत्तमस्मज्जीवनमिति मत्वा तैः परिरक्षितस्यन्दन इत्यर्थः । 'कांदिशीको भयद्रुतः,' 'अनीकिनी बलं सैन्यं चक्रं चानीकमस्त्रियाम्' इति चामरः । पङ्क्तिरथो दशरथः । 'पङ्क्तिश्छन्दोऽपि दशमम्' इत्यमरः । तपश्चर्याजातानां वसिष्ठस्पर्धया ब्रह्मत्वसंपादनार्थं विरचितव्रतोपवासादितपोनुष्ठानाज्जनितानामाश्चर्याणामद्भुतानामायतनमास्पदम् । कारणमित्यर्थः । चर्येत्यत्र 'गदमदचर—' इत्यादिना यक्यन्तर्भावितण्यर्थः । त्रिशङ्कुर्नाम राजा हरिश्चन्द्रपिता तं याजयतीति सदेहस्वर्गगमनार्थमिति त्रिशङ्कुयाजिनम् । यजतेर्ण्यन्तात्ताच्छील्ये णिनिः । पद्यप्रबन्धमिव श्लोकनिबद्धकाव्यमिव दर्शितः सर्गभेदः कथाविच्छेदरूपः सृष्ट्यन्तरं च येन तम् । प्राकृतव्याकरणमिव प्रकटितः प्रकाशितो वर्णव्यत्यासोऽक्षरव्यत्ययः क्षत्रियत्वपरित्यागेन ब्राह्मणवर्णस्वीकाररूपव्यत्यासश्च येन तम् । यथा 'आर्जित' इति संस्कृतपदस्य 'आर्जेविडप्पः' इति कर्मणि विडप्पादेशे विडप्पन्तीति वर्णव्यत्यासाभिधायिनी प्राकृतव्याकरणरीतिः । 'वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णं तु वाक्षरे' इत्यमरः । बुधमिव सौम्यमिव सोमसुतं चन्द्रसुतं सोमयाजिनं च । सोमं सुनोतीति सोमसुत् । क्विप् । भगवन्तं पूज्यं कुशिकसुतं विश्वामित्रमद्राक्षीद्ददर्श । दृशेर्लुङ् । 'इरितो वा' इति विकल्पादङभावपक्षे सिचि वृद्धिः । 'न दृशः' इति निषेधात्क्सादेशाभावः । संश्लेषसंकीर्णमुपमात्रयमन्योन्यनैरपेक्ष्यात्संसृष्टम् । त्रिशङ्कुयाजनकथामुत्तरत्र वक्ष्यति ॥

तदनु यथाविधिकृतसपर्येण[4] मर्यादातीतमहिम्ना महितेन गाधेतरहृदयेन[5] गाधिनन्दनेन सत्रपरित्राणार्थमित्थमभ्यर्थितोऽभूत्[6] ।

---

१. 'प्रतिपाल्यमानमहारथः' इति पाठः. २. 'निःशङ्कं त्रिशङ्कु' इति पाठः. ३. 'अद्राक्षीदप्राक्षीच्च' इति पाठः. ४. 'प्रतिकृत', 'परिगृहीत' इति पाठौ. ५. 'महिम्ना गाधेतर' इति पाठः. ६. 'अभ्यर्थितः पार्थिवोऽभूत्' इति पाठः.

तदन्विति । तदनु दर्शनानन्तरम् । विधिमनतिक्रम्य यथाविधि यथाशास्त्रम् । 'अव्ययम्–' इत्यादिनाव्ययीभावसमासः । कृता दशरथेन विरचिता सपर्या अर्घ्यपाद्यादिरूपा सपर्या पूजा यस्य तेन । 'पूजा नमस्यापचितिः सपर्यार्चार्हणाः समाः' इत्यमरः । मर्यादातीतमहिम्नापरिमेयमाहात्म्येन महितः पूजितस्तेन गाधेतरहृदयेन गम्भीरचेतसा गाधिनन्दनेन विश्वामित्रेण सत्रपरित्राणार्थं यज्ञसंरक्षणार्थम् । 'सत्रमाच्छादने यज्ञे' इत्यमरः । इत्थं वक्ष्यमाणप्रकारेण । 'इदमस्थमुः' इति थमुप्रत्ययः । अभ्यर्थितो याचितोऽभूत् । दशरथ इति शेषः । 'याच्ञायामभिमाने च प्रार्थना कथ्यते बुधैः' इति केशवः । 'अर्थमर्थयतेरर्थायाने याच्ञावरोधयोः' इति वचनाच्च ॥

प्रार्थनाप्रकारमाह—

राजन्, [1]भवतस्तनयेन विनयाभिरामेण रामेण [2]शरासनमित्रेण सौमित्रिमात्रपरिजनेन क्रियमाणक्रतुरक्षो रक्षोदुरितमुत्तीर्य कृतावभृथो भवितुमभिलषामीति ।

राजन्निति । हे राजन्निति संबोधनम् । यतो रञ्जनाद्राजा त्वमतोऽस्मद्धृदयरञ्जनमपि करिष्यसीति विज्ञापयितुमित्यवगन्तव्यम् । भवतस्तनयेन पुत्ररूपेण । अतीर्णेनेत्यर्थः । विनयः प्रश्रयस्तेनाभिरामेण रमणीयेन । एतेन यथोक्तकारित्वं सूच्यते । शरासनमेव मित्रं सुहृद्यस्य तेन । धनुर्मात्रसहायेनेत्यर्थः । सौमित्रिमात्रं लक्ष्मण एव परिजनो भृत्यवर्गो यस्य तेन । अत्र मात्रशब्देन परिजनान्तरव्यवच्छेदकेनास्यासहायशूरत्वं सूच्यते । एवंभूतेन रामेण रक्षःसंहननार्थं श्रीरामरूपेणावतीर्णेन विष्णुना क्रियमाणा विधीयमाना क्रतुरक्षा यागपरिपालनं यस्य तथोक्तः सन् । अहमिति शेषः । रक्षोदुरितं सुबाहुमारीचादिराक्षसरूपविघ्नं तत्कृतविघ्नं वा । अथवा तद्विरचितयागदूषणलक्षणदुष्कृतम् । 'अंहो दुरितदुष्कृतम्' इत्यमरः । उत्तीर्य तीर्त्वा कृतावभृथोऽतिवर्तितदीक्षान्तो भवितुमभिलषामि वाञ्छामि । इत्येवंप्रकारेण प्रार्थितोऽभूदिति पूर्वेण संबन्धः । 'दीक्षान्तोऽवभृथो यज्ञः' इत्यमरः ॥

[3]एतदाकर्ण्य कर्णपरुषं महर्षिभाषितमतिमात्रपुत्रवात्सल्यात्कौसल्याजानिः सशल्यान्तःकरणोऽभूत् ।

एतदिति । कर्णपरुषमेतत्पूर्वोक्तं महर्षेः । 'ऊर्ध्वरेतास्तपस्युग्रो नियताशी च संयमी । शापानुग्रहयोः शक्तः सत्यसंधो भवेदृषिः ॥' इत्युक्तलक्षणऋषिश्रेष्ठस्य विश्वामित्रस्य भाषितं श्रीरामः प्रेषणीय इत्येवंरूपं वचनमाकर्ण्य श्रुत्वा । महर्षिग्रहणमनतिक्रमणीयवचनत्वद्योतनार्थम् । 'भाषितं वचनं वचः' इत्यमरः । अतिमात्रपुत्रवात्सल्यादनिवेलपुत्रस्नेहाद्धेतोः । 'अतिवेलभृशात्यर्थातिमात्रोद्गाढनिर्भरम्' इत्यमरः । सश-

1. 'तव कुमारेण' इति पाठः. 2. 'शरासनमात्रमित्रेण' इति पाठः. 3. 'एवंविधनाकर्ण्य' इति पाठः.

त्यान्तःकरणो विदीर्णहृदयोऽभूत् । तद्वचनस्य शस्त्रप्रायत्वादिति भावः । अत्र मुनिवचने शल्यत्वरूपणाद्रूपकालंकारः ॥

ततस्तस्मिन्बहुप्रकारै[1]रवार्य[2]निश्चये भगवति विश्वामित्रे दशरथस्तपनकुलहितेन पुरोहितेनैवमभिहितोऽभूत् ।

तत इति । ततस्तदनन्तरं तस्मिन्भगवति विश्वामित्रे बहुप्रकारैः । 'अहमेव गमिष्यामि योद्धुं तैः कूटयोधिभिः । रामस्यास्य न पश्यामि मुनेऽहं युद्धयोग्यताम् ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि जातस्य मम कौशिक । यत्नेनोत्पादितश्चायं न रामं नेतुमर्हसि ॥' इत्याद्युक्तानेकोपायैरित्यर्थः । अवार्यो निवारयितुमशक्यो निश्चयः श्रीरामप्रेषणरूपो यस्य तस्मिन्सति तदा दशरथस्तपनकुलस्य सूर्यवंशस्य हितेन हितकारिणा । योगक्षेमानुसंधानतत्परेणेत्यर्थः । अतोऽस्य वचनमवश्यमङ्गीकरणीयमिति भावः । पुरोहितेन वसिष्ठेनैवं वक्ष्यमाणप्रकारेणाभिहितोऽनुशासितोऽभूत् ॥

तत्प्रकारमेवाह—

पर्या[3]प्तभाग्याय भवानमुष्मै
कुर्यात्सपर्यां कुशिकात्मजाय ।
निर्यातुधानां वसुधां विधातुं
निर्यातु रामः सह लक्ष्मणेन ॥ ३४ ॥

पर्याप्तेति । हे राजन्नित्यध्याहारः । भवान्पर्याप्तं परिपूर्णं भाग्यं ब्रह्मवर्चसप्राप्तिरूपं भागधेयं यस्य तस्मै । एतेन दुःसाध्यब्रह्मवर्चससाधकस्य महात्मनो न किमप्यसाध्यमस्तीति सूच्यते । अतः पूज्यायेति भावः । अमुष्मै कुशिकात्मजाय सपर्यां श्रीरामप्रदानरूपां पूजां कुर्यात्करोतु । भवच्छब्दयोगे प्रथमपुरुष एव न मध्यमपुरुष इति भाष्ये स्थितत्वात् । 'विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषु लिङ्' । अतो वसुधां भुवं निर्गता यातुधाना यस्यास्तां निर्यातुधानामराक्षसाम् । 'यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी' इत्यमरः । एवं विधातुं कर्तुं लक्ष्मणेन सह रामो निर्यातु निर्गच्छतु । प्राप्तकाले लोट् । श्रीरामस्य राक्षससंहारार्थं निर्गन्तुं कालः प्राप्त इत्यर्थः । इन्द्रवज्रावृत्तम् । लाटानुप्रासः ॥

एवं वसिष्ठेन प्रतिष्ठापितधृतिर्दशरथः सुतप्रदानेन कुशिकसुतमनोरथमेव पूरयामास ।

एवमिति । एवमुक्तरीत्या वसिष्ठेन प्रतिष्ठापिता पुनःसंस्थापिता धृतिर्धैर्यं यस्य स तथोक्तः । 'धृतिर्योगान्तरे धैर्ये धारणाध्वरतुष्टिषु' इति विश्वः । दशरथः सुतप्रदा-

---

१. 'प्रकारैरपि' इति पाठः. २. 'अपरिहार्य' इति पाठः. ३. 'पर्याप्तकामाय' इति पाठः.